

Uvod

Dokimologija je relativno mlada znanstvena disciplina koja je utemeljena tek sredinom tridesetih godina ovoga stoljeća. Dokimologija se sastoji od dviju grčkih riječi i to od: dokimos- što znači pokušaj, dokazan i od logos što znači istina, znanost.

Nastala je u razvijenim zemljama Evrope i u SAD jer se pojavljuje potreba za istraživanjima kojima će nastojati proučiti utjecaj čitava niza činalaca na donošenje odluke različitih natječajnih komisija, komisija za procjenu ljudskog djela, radnog učinka, školskog postignuća i slično, koje pak nije moguće objektivno mjeriti.

Njezina zadaća je da na temelju svestranog proučavanja tih prilika pronade i praksi ponudi prikladnije i valjanije načine i postupke prosuđivanja i ocjenjivanja.

Školska dokimologija čini značajan dio dokimologije jer se bavi pitanjima ispitivanja i procjenjivanja učeničkih odgojno- obrazovanih postignuća u školama. Ona nastoji identificirati i proučiti utjecaj svih onih faktora koji, posebice u subjektivnom načinu ispitivanja i procjenjivanja, te pronaći načine i postupke što objektivnijeg i pouzdanijeg, a time i valjanijeg ispitivanja i mjerenja učeničkih znanja i drugih odgojno – obrazovnih postignuća.

Ispitivanje i ocjenjivanje učeničkih znanja

Ima više postupaka problematičnih ispitivanja i ocjenjivanja učeničkih znanja u školama (i to psihologijskih, pedagoških, socioloških, pravni i drugih) pa je odatle i pojmovima ispitivanja i ocjenjivanja moguće dati i nešto različitiije određenje.

U psihologijskom smislu školsko ispitivanja znanja takav je postupak u kojem se pitanjima upućenim subjektu (učenika) izazivaju reakcije znanja.

Pitanja mogu biti dana u usmenom ili pismenom jezičnom obliku (katkad slikovno, a i grafički) i mogu od učenika zahtijevati aktualizaciju ili užih ili širih sadržaja njegova predhodna učenja.

Provjeravanje je sustavno prikupljanje podataka o tome kako se učenici ili odrasli polaznici približavaju željnim postignućima, to jeste odgojno – obrazovnim ciljevima.

Obavlja se usmeno, pismeno ili posmatranjem psihomotornih radnji, a dobiveni podaci služe i nastavniku i učeniku, odnosno polazniku.

Rezultati se provjeravaju po pravilu ne ocjenjuju.

Ocjenjivanje je razvrstavanje u kvalitativne kategorije. To je svojevrsno kvalitativna analiza pri kojoj kao dobiveni kriterij služi stupanj postignuća određenih ciljeva.

Ocjenjivanje pojedinca i grupe provode se na osnovi ispitivanja, usmenih ili pismenih te na osnovi promatranja rada.

Pri ocjenjivanju se mogu, ali i ne moraju uzeti u obzir uvjeti u kojima su rezultati postignuti.

Vrednovanje (evalvacija, valorizacija) najčešće znači ocjenjivanje, s tim što se uzimaju u obzir uvjeti u kojima su rezultati postignuti. Tako će višu ocjenu za objektivno jednak rezultat dobiti nastavnik koji radi u loše opremljenoj seoskoj školi nego onaj u dobro opremljenoj školi u velikom gradu.

U postupku ocjenjivanja prosuđuje se vrijednost učenikova odgovora, i to jedinicama takve ordinalne ili redosljedne ljestevice kakvu predstavljaju školske ocjene i tako posredno mjere njegova znanja.

Upotrebljava se ljestevice od pet ocjena ili pet kvalitativnih kategorija kojima su pridodane i brojčane vrijednosti.

Tako se učenička znanja na ispitima procjenjuju ocjenama:

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com